

NEVĚŠTĚ SYMPATICKÁ M CIZINČÁM

Pondělí, 04 duben 2022

Minulou pondělí ráno jsem nad ránem vyslal na pracovišti integračního centra, která se nacházejí v odlehlejších částech Prahy, aby jsem nabrala novou zkušenost. Pracovní náplň je velmi zajímavá, různorodá a kreativní. Pomáhám lidem s různými osudy začít se zpět do pracovního procesu. Jedná se o uchazeče s invalidním důchodem, zdravotel o azyl nebo jen lidi, kteří páhli hledání práce nemají. Jitě z toho důvodu, že se neprodá.

Jedinou

vadou na kráse toto ústřední místo. Že se zmiňovanému integračnímu středisku nacházejí v obci, kde ulice, ani hory nemají jména. Veřejná doprava tam jezdí jen v úterý a v dubnu, a ani to není jisté. Jako toto pondělí.

Čekala

má, dle ústřední semestrální zkoušky z IKA (Informatika, komunikace, administrativa) a já bych chtěla začít, nebo pro semestr máme v úterý jen jeden pokus. Nesla jsem si 15 kg těžkého batoh s učebnicemi a laptopem, hlásaje u daleka, že musím odejít včas, abych zkoušku stihla.

Celá

zchvilu jsem dobřela na autobusovou zastávku v poslední chvíli, ale autobus nejel. Nejel ani ten další. Zoufale jsem začala volat Google, aby mi poradil kudy jít, ale neměla jsem tušení, kde to vlastně jsem a máim pocit, že má poloha není ani zanesena v mapě. Tu se ke mně přitvořil spolužák postarší páni a ujistil mě, že k nádraží je to jen kousek. Smutně jsem se na něj zahledla a on mi přitvořil, že má k nádraží dovede, protože to v okolí dobře zná.

Ah,

má bezbéhání naivita. Nicméně, nezbývalo mi nic jiného než mu dávávat. Obtížně jsem u učebnicemi jsem za ním odevzdaná, apkala k údajně zkratce. Asi po deseti minutách se přeměnilo rozprostřela louka s vysokým plotem, ale kudy tudy šel jsem cestou. Opět jsem na něj vrhla tentokrát zavazadlo pohled a on jen rozhodně řekl: „Teď musíme přejít plot.“ Hrklo ve mně, nebo jsem si nepřestavovala, že budu muset absolvovat gymnastický cvičení, ale nakonec mi nezbývalo než je následovat, protože má tlačit. Dá doušek lezi první, já mu podala batoh a lezla za ním. Zatočím vitálnímu státnímu přetvořil přejít plot jako jaolinský mnich, já zůstala viset obkročmo ve zmatku, nemohla slázt dolů. Nezapomněl pozorovateli by to mohlo přitom pomáhat zvráceně sadomasochistické hrůzy, kdy má rozkrok pevně seděl na dráti a státnímu má tlačit za nohu dolů, abych u konečně spadla.

A

taky jsem po ústřední spadla. Jako hruška. Sotva jsem se trošku otáepala a oistila do bláta, podal mi přívodce těžkého batoh. A se tvářil jako gentleman, učebnice se mu nosit nechtělo.

Rozhodně

jsem přidala do kroku, protože jsem chtěla stihnout přechodní vlakový spoj, na ústředí jsem zezadu učila naléhavě ducnut. Už jsem se chtěla otočit, že plotovému skokanovi státnímu jednu vážnou facku, ale kde ten už byl. Má roval si to na konec louky k opačné straně plotu. Vystrašeně jsem se otočila, abych zjistila, která odvíjí livec si dovoluje jít na prostorné pozadí, a olem jsem vyjekla. Za mnou stál veliký beran, jeho nachystaně k dalšímu ducnut. Jak já jsem pelájala! Ani Bolt by mě nepředběhnul.

Ohnivě

sprintem jsem dorazila k opačné straně louky a tentokrát se i mně povedl jaolinský

skok. Právě vodce jen uznale hvězdnul arazil děj k nádraží. Možná ani nebylo velkým pátekvapením, že jsme šli úplně špatně. Másto slibovaných deseti minut jsme šli asi hodinu a já na zkoušku přišla samozřejmě pozdě.

Krom toho, že jsem neměla na školy dost času, byla jsem tak vystresovaná z předchozího zážitku, že jsem polovinu škol ani neudělala.

S naději jsem se otázala profesora, zda vezme v potaz, že jsem zkoušku nemohla udělat, protože mě pronásledoval beran. Márně se uchechtnul a řekl: "Živěte, paně-velká, to bohužel zohlednit nemůžu. Ale ujiťuji vás, že originální její vmluvu pro neschopnost jsem tady ještě neslyšel."

Jak asi tušíte, dostala jsem tu nejhorší možnou známku. Budiž mi omluvou, že za to mám ten beran.

Právě Ducnuť VERONIKA

Ráda bych vám připomněla,

že kampaň pro předprodej našich knihy koná už za 25 dnů.

Zatím je vybráno jen 10 procent, což má dost mrzá. Přiznám se, že jsem čekala větší účast ze stran fanoušků. Krom nějakých finančních nákladů stojí za knihou mnoho času a energie.

Je to teď pouze ve vašich rukou. Bez vaší pomoci kniha nevznikne, a tak byla moje náhoda úplně zbytečná. A pokud máte strach, že vaše peníze skončí v nenávratnu, tak nikoliv. V předpadání nezávislé kampaně nemáte co ztratit. Peníze budou vám poctivě navrženy.

I když já tajně doufám, že tento předpadání nenastane a mážeme to spolu dotáhnout do konce.

Link na předprodej je [ZDE](#) PROŠIM